

R5331

TEST OF THE APOSTLES AND ITS LESSON

அப்போஸ்தலர்களுடைய சோதனையும் அதன் பாடமும்

“நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணுங்கள்.”- மாற்கு 14:38

இந்த வார்த்தைகள் நமது ஆண்டவர் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட அன்று இராத்திரியிலே கெஞ்செமனே தோட்டத்தில் பேசப்பட்டவை என்பதை நாம் அறிவோம். இவைகள் அவரோடிருந்த பதினோரு பேருக்கும் மிகவும் பலமாக, குறிப்பாக, தோட்டத்தில் ஜெபிப்பதற்காக அவர் கொஞ்சம் தள்ளி சென்ற போது, அவரோடிருக்கும்படி அவர் அழைத்துச் சென்ற மூன்று பேருக்கும் சொன்னார். அந்த இரவில் நடக்க வேண்டிய ஆச்சரியமான நிகழ்வுகளை எல்லாம் உணர்ந்தவராக காணப்பட்டார். ஆனால் அப்போஸ்தலர்கள் நிலைமையை உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. அவர்கள் காதுகள் கேட்பதற்கு மந்தமாக இருந்தன. அவர்கள் விசுவாசம் இல்லாதிருக்கவில்லை. அலட்சியமான காரியம் அவர்களிடத்தில் இல்லை. ஆனால் புரிந்துகொள்ளவில்லை.

அப்போஸ்தலர்கள் அந்த சமயத்தில் பரிசுத்த ஆவியை பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை நாம் நினைவுசுர வேண்டும். ஆகையால் அவர்கள் முழுவதும் விழித்திருந்து, ஆவியில் ஒளியூட்டப்பட்டவர்களைப் போல கர்த்தருடன் ஜெபிக்க முடியவில்லை. அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவார் என்று இயேசு அவர்களுக்கு கூறியிருந்தார். ஆனால் அவர்கள் அந்த கூற்றை கருகலான காரியமாக எடுத்துக்கொண்டார்கள். அநேக உவமைகளை அவர் ஜனங்களுக்கு கொடுத்திருந்தார். ஆனால் அவர்கள் அதை புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியை பெறும்போது, அது அவர்களை சகல சத்தியத்துக்குள்ளும் வழிநடத்தி, வரப்போகிற காரியங்களை காண்பிக்கும் என்று சொல்லியிருந்தார்.

அந்த கருகலான மொழிகளில், அவர் வானத்திலிருந்து இறங்கின அப்பம் என்பது ஒன்றாக இருந்தது. பழங்காலத்தில் வானத்திலிருந்து வந்த மன்னவாக (அப்பமாக) அவர் எப்படி இருந்தார் என்பதை புரிந்துகொள்ளவில்லை. இந்த அப்பத்தை புசிப்பதினால் எப்படி ஜீவனை கொடுக்கும் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அந்த காரியங்கள் அவர்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத இரகசியங்களாக இருந்தன. இதன் விளைவால் அநேகர் அவரை விட்டு விலகிப்போனார்கள். எப்படி உலகம் முழுவதும் அவரது மாம்சத்தை புசித்து, அவரது இரத்தத்தை பானம் பண்ண முடியும். இது அபத்தமானது என்று கூறினார்கள். ஆகையால் அநேகர் அவருடன் செல்லவில்லை. ஆனால் அப்போஸ்தலர்களும் இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான -வர்களும் அவர் மேல் தொடர்ந்து நம்பிக்கை வைத்தார்கள். அவருடைய வார்த்தைகளில் ஆழமான பொருள் இருக்கிறது என்றும் அவரது விநோதமான மார்க்கத்தில் மறைவான காரணங்கள் இருக்கின்றன என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள். ஒரு வேளை இயேசு கூறியது போல ஏற்ற காலத்தில் நாம் அறிந்துகொள்ளுவோம். அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்பதற்கு அநேக ரூபகாரங்களை நாம் காண்கிறோம். இவைகளில் நாம் இடறலடையக்கூடாது. இப்படியாக அவர்கள் தொடர்ந்து அவரை விசுவாசித்து, தெளிவற்ற காரியங்களை தங்கள் மனதில் வைத்துக்கொண்டார்கள்.

அவசரமான பேதுருவின் தவறு

மனுஷகுமாரன் எருசலேமுக்கு செல்ல வேண்டும் என்றும் யூதர்கள் அவரை சிலுவையில் அறைவார்கள் என்றும், மூன்றாம் நாளில் அவர் உயிர்த்தெழுவார் என்றும் இயேசு அவர்களிடம் கூறியபோது, அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மேசியாவைப் பற்றி முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டிருந்த சகல மகிமையான காரியங்களும் அவருக்கு பொருந்தும் என்று அவர் சொல்லியிருந்தார். எப்படி அவர் சிலுவையில் அறையப்படக் கூடும்? அதன்படி பேதுரு, என்ன விநோதமான காரியங்களை நீங்கள் பேசுகிறீர்கள் என்று அவரை கடிந்து கொண்டார். இது உங்களுக்கு நடக்கக்கூடாது என்றார். ஆனால் இயேசு அவரிடம் கூறியதாவது: “எனக்கு பின்னாலேப்போ சாத்தானே, நீ எனக்கு இடறலாயிருக்கிராய், தேவனுக்கு ஏற்றவைகளை சிந்தியாமல் மனிதனுக்கு ஏற்றவைகளை சிந்திக்கிராய்.” (மத்தேயு 16:23)

பேதுரு கண்டனத்தை உணர்ந்து கொண்டு, தான் தவறு பண்ணியிருக்கிறதை அறிந்தார். ஆண்டவருக்கு தீங்கு நடக்கும் என்று நினைத்தார். ஆனால் அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவார் என்று நினைக்கவேயில்லை. சில நாட்களுக்கு முன்பு, திரளான ஜனங்கள், “தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா! கர்த்தரின் நாமத்தினாலே வருகிறவர் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டவர்! உன்னதத்திலே ஓசன்னா” என்று சொல்லி ஆர்ப்பரித்தார்கள். (மத்தேயு 21:9) எருசலேமில் இலட்சக்கணக்கான அல்லது அதற்கும் மேலான யூதர் அவரை ராஜாவாக வாழ்த்தினார்கள். ஆகையால் பிரதான ஆசாரியர்கள் இயேசுவுக்கு விநோதமாக எதையும் செய்ய தைரியம் இருக்காது என்று அப்போஸ்தலர்கள் நினைத்தார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் பஸ்கா இராப்போஜனத்தில் பங்குகொண்டிருந்தார்கள். மேலும் அவர் பாடுபடுவதற்கு முன்பு இந்த பஸ்காவை அவர்களுடன் புசிக்க விருப்பங்கொண்டிருந்ததாக இயேசு சொல்லியிருந்தார். எல்லாரும் ஆண்டவரை மறுதலித்தாலும் நான் மறுதலிக்க மாட்டேன் என்று பேதுரு அறிவித்திருந்தார். பேதுரு தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டதாவது: நான் அவரை மறுதலிக்கும்படி செய்ய என்ன இருக்கிறது? அப்படிப்பட்ட காரியத்தை செய்ய என்னால் நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியாது!

சகலமும் அனுசலமாக இருந்ததாக சீஷர்கள் நினைத்தார்கள். ராஜ்யத்தில் யார் பெரியவனாக இருப்பான் என்று அவர்களுக்குள்ளே வாக்குவாதம் பண்ணிக் கொண்டிருந்ததை இயேசு கண்டார். ஒருவரது காலை ஒருவர் கழுவுவதைக் குறித்து நினைக்கக்கூடாத அளவுக்கு அவர்கள் இந்த காரியங்களில் மூழ்கியிருந்தார்கள். பிறகு ஆண்டவரும் அப்போஸ்தலர்களும் கெதரோன் என்னும் ஆற்றுக்கு அப்புறம் சென்று ஒலிவ மலைக்கு சென்றார்கள். அவர்கள் கெத்செமனே என்னும் தோட்டத்தில் நுழைந்த பிறகு, இயேசு, பேதுரு, யோவான் மற்றும் யாக்கோபை அழைத்துச்சென்று கூறியதாவது: “நான் அங்கே போய் ஜெபம் பண்ணுமளவு இங்கே விழித்திருங்கள்.” பிறகு, அவர் அவர்களிடத்தில் திரும்பி வந்து, அவர்கள் நித்திரை பண்ணுகிறதைக் கண்டு அவர் கூறியதாவது: “நீங்கள் சோதனைக்கும்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணுங்கள்.” அந்த அமைதியான இடத்தில் சோதனைக்குப்படுவோம் என்று அவர்களால் நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியவில்லை.

கெத்செமனேயில் சோதனையும் வெற்றியும்

கெத்செமனேயில் இயேசு வியாகூலப்பட்டார். அவர் ஏதாவது ஒரு வழியில் பிரமாணத்தை மீறியிருப்போமோ என்று அவர் பயத்தில் இருந்தார். அவர் ஆரம்பித்திருந்த புது வாழ்க்கையில் பிதாவானவரின் முழு தேவைக்கு, அந்த திட்ட அளவிற்கு வராமல் ஏதாவது தவறு பண்ணியிருப்போமோ என்று பயந்தார். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அவரது முழு மனித ஜீவியமும் தோல்விபடைந்திருக்கும். அவருக்கு மாத்திரமல்ல, மரணத்திலிருந்தும் பாவத்திலிருந்தும் உலகத்தை மீட்க அவர் உலகத்தில் வந்ததும் தோல்விபடைந்திருக்கும். தோட்டத்தில் கர்த்தர் தமது சோதனை அனுபவங்களை கடந்தபிறகு, தேவன் அவருக்கு விசேஷித்த உதவியை அனுப்பினார். ஒரு தேவதூதன் வந்து அவருக்கு உணியும் செய்தான். இது எப்படிப்பட்ட உதவி என்பதை நாம் அறியோம். ஆனால் நாம் அதை படித்து மறைபொருளை காணுவோமானால், இயேசு தமது பங்கை நிறைவேற்றி முடித்தார், பிதாவின் சித்தத்திற்கு முழுமையாக கீழ்ப்படிந்தார் என்ற உறுதிமொழியை தேவதூதன் கொடுத்தார் என்பதை அறிவோம்.

இந்த உறுதிமொழியை இயேசு பெற்றவுடன், அவர் மிகவும் அமைதியானார். அவர் பிதாவினுடைய தயவை, பிதாவின் ஆசீர்வாதத்தை பெற்றிருந்தால் அவர் எப்படிப்பட்ட அனுபவமாயிருந்தாலும் அதை அவரால் கடந்து செல்ல முடியும்! பிறகு அவர் தமது சீஷர்களிடம் வந்து தாம் ஜெயங்கொண்டதாக அறிவித்தார். அதன்பிறகு அவர் கஷ்டத்தில் இல்லை. அவர் சொல்லியிருந்ததாவது: “என் ஆத்துமா மரணத்துக்கேதுவான துக்கங்கொண்டிருக்கிறது.” தேவன் அவருக்கு கொடுத்திருந்த உறுதிமொழி மூலம் அவருக்கு இப்போது தைரியம் வந்திருந்தது. அவரைப் பொருத்தவரை இனி விழித்திருந்து ஜெபிக்க வேண்டிய அவசியமிராது.

சோதனையை எதிர்க்கும் பலத்தை அதீதமும்

சீஷர்களுக்கு இந்த புத்திமதி அந்த சமயத்தில் விசேஷமாக தேவையானதாக இருந்தது என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட விநோதமான சோதனைகளும் பரிசேசுகளும் அவர்களுக்கு முன்னே இருக்கும் பொழுது, அவர்கள் விழித்திருந்து ஞானத்திற்காகவும் கிருபைக்காகவும் ஜெபித்தால் அவர்களது சோதனைகளில் விழும்பட்டார்கள். அப்படி வந்தால், அதை எதிர்க்கும்படியான உதவியை பெற்றிருப்பார்கள். அவர்கள் சோதனைக்குள் விழுந்திருந்தாலும், ஆனால் அதில் நுழைந்திருக்க மாட்டார்கள். ஒரு நாளில் நமக்கு அநேக சோதனைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் நாம் ஒரு சோதனையை எதிர்க்கும்பொழுது, இது இன்னொன்றை எதிர்க்க பலத்தைத் தருகிறது. ஆகையால் அப்போஸ்தலர் யாக்கோபு கூறுகிறதாவது: “நாம் பலவிதமான சோதனைகளில் அகப்படும் போது அதை மிகுந்த சந்தோஷமாக எண்ணுங்கள்.” (யாக்கோபு 1:2,3) ஆனால் ஒரு சோதனை ஒருவனுக்கு வரும் போது, அதில் விழும்போது, அதில் நுழையும் போது, யாரும் அதை சந்தோஷமாக எண்ணுவதில்லை.

பரிசுத்த பேதுரு அவரது ஆண்டவரை மறுதலித்ததை வருத்தமில்லாமல் நினைவுகூரவில்லை. இயேசு தீர்ப்பாயத்திற்கு முன்னே நிறுத்தப்பட்டிருந்த போது, பேதுரு வழிநடத்துதலுக்காக விழித்திருந்து ஜெபித்திருந்தால், அவரது கர்த்தரை மறுதலிக்கும்படி நினைத்திருக்க மாட்டார். சோதனை வந்த போது அவர் பலமுடையவராயிருந்து, நான் கர்த்தரை மறுதலிக்க மாட்டேன் என்று கூறியிருப்பார்! என் பங்கில் நான் அவருடன் இருப்பேன்! அதன் பிறகு அவர் அது ஒரு கடினமான இடமாக இருந்தது என்று நான் சொல்லுகிறேன்! நான் சோதனையில் விழுந்தேன். எனினும் நான் அந்த பயங்கரமான நேரத்தில் ஜெயங்கொண்டவனாக வர முடிந்தது!

ஆனால் சாத்தான் அவரை பிடித்து சலிக்க விரும்பினான். பேதுரு அவரை மறுதலித்த பிறகு, நான் அவரை பின்பற்ற மாட்டேன், அவரை முற்றிலுமாக விட்டுவிடுவேன் என்று கூறி வெளியே சென்றிருந்தால் அவர் உண்மையிலேயே எல்லாவற்றையும் இழந்திருப்பார். ஆனால் அவர் சோதனைக்குள் விழுந்தாலும், முடிவாக அவர் ஜெயங்கொண்டார். அது சேவல் கூவும் நேரமாக இருந்தது. சேவல் கூவுவதைக் கேட்டு அவர், சேவல் கூவும் முன்னே மூன்று தடவை என்னை மறுதலிப்பாய் என்று இயேசு சொன்னது இதுதான் என்று தனக்குள்ளே கூறிக்கொண்டார். ஆகையால் பேதுரு வெளியே

சென்று மனங்கசந்து அமுதார். அவர் ஜெபத்துடனும் அமுகையுடனும் தேவனிடம் சென்றார். மறுபடியும் அவர் நல்ல வழியில் தொடர ஆரம்பித்தார். ஆகையால் நாம் சோதனையில் அகப்படுவது முற்றிலுமாக நாம் தோல்வியடைவது அல்ல. ஆனால் நாம் அதிகமாக சோதனையை எதிர்த்தால், நம்மை அது ஜெயங்கொள்ள அனுமதிக்காதிருந்தால், நாம் பலமான குணலட்சணமுள்ளவர்களாவோம்.

எப்பொழுது நமது தலைப்பு வசனம் ஒரு விசேஷத்த அர்த்தத்தில் பொருந்துகிறது

இந்த வசனத்துடன் இணைந்த சீஷர்களின் அனுபவங்கள், பரந்த பொருளில் சவிசேஷ யுகத்திலுள்ள தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் பொருந்தும்; ஆனால் விசேஷமாக தற்காலத்தில் உள்ளவர்களுக்கு மிகவும் பொருந்தும். சபையானது மிகவும் எச்சரிக்கையாகவும் கவனத்துடனும் இருந்து, உலகம், மாம்சம் மற்றும் சத்துருவின் தந்திரங்களுக்கு எதிராக தம்மை பலப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கான நேரம் இது. லாங்பெல்லோ என்ற கவிஞரின் வார்த்தைகளாவன:

“நடத்தப்படுகிற கால்நடைகளைப் போல உண்மையாயிராதே;

போராட்டத்தில் ஒரு வீரனாக இரு!”

நாம் கர்த்தருடைய சேனையில் இருந்து நடத்தப்படுகிற கால்நடைகளைப் போல இருக்கலாம். ஆனால் நாம் அறிவுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். கர்த்தர் அவரது திட்டத்தின் புரிந்து கொள்ளுதலை நமக்கு கொடுத்திருக்கிறார். இதில் நாம் தற்காலத்தில் அப்போஸ்தலர்களைக் காட்டிலும் அனுசூலத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஏனெனில் அவர்கள் அதுவரை யுகங்களின் மாபெரும் திட்டத்தையும் சபையின் பாடுகளின் முக்கியத்துவத்தையும் அறியாதிருந்தார்கள். இந்த வழியில் நாம் அதிகமான அனுசூலங்களை பெற்றிருக்கிறோம். இயேசு தம்மைக்குறித்து அவர்களிடம் விளக்கியிருந்தார். “இப்படியாக மனுஷகுமாரன் பாடுபட்டு அவரது மகிமைக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்று அது தகுதிபடுத்தியது.” வேத வாக்கியங்களை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளுகிற அளவுக்கு அவர் திறந்திருந்தார். அவர் பாடுபட வேண்டிய அவசியத்தை குறிப்பிட்டிருந்தார். அவர்களால் இன்னும் தெளிவாக புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கர்த்தருடைய திட்டம் என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ளுகிற அளவுக்கு நமக்கு அனுசூலம் இருக்கிறது. ஆகையால் நமது கர்த்தரின் வார்த்தைகள் அதன் பிரயோகத்தில் ஆதிகால சபையைக் காட்டிலும் நமக்கு மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்ததாக இருக்கின்றன.

நாம் விழிப்பாக, சுறுசுறுப்பாக, எச்சரிக்கையாக தேவனுக்கும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் உடன் உழியராக இருப்போமாக. நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற மாபெரும் பரம அழைப்பை, சகல சிருஷ்டிகளிலும் மிகவும் ஆச்சரியமானதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். நீதிக்கான நமது விரைக்கியத்தையும் ஆவியின் ஆர்வத்தையும் தேவன் மற்றும் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்திலும் காண்பிக்க நமக்கு வேறு சந்தர்ப்பம் கிடைக்காது. தற்போதைய சந்தர்ப்பம் மிகவும் விசேஷித்த ஒன்றாக இருக்கிறது. தேவனோடு இசைந்திருக்கிறவர்கள் அனைவரும் கிருபையிலும் அறிவிலும் வளரவும், இப்படியாக நமது உழியத்தில் புத்திசாலியாக இருக்கவும் அவர் சாத்தியப்படுத்தியிருக்கிறார். நாம் அந்த புத்திசாலித்தனத்துடன் நல்லிணக்கத்தில் ஜெபிக்க வேண்டும்.

எந்த வகையான சோதனைகள் நமக்கு வரும் என்பதை நாம் முன்சுட்டியே தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ள முடியாது. ஏனெனில் அவைகளைப் பற்றி முன்னரே அறிந்தகொள்ள முடிந்தால் அவைகள் இலகுவானதாகவும் சலபமாக ஜெயங்கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருக்கும். ஆகையால் விழித்திருந்து எப்பொழுதும் ஜெபியங்கள். எப்பொழுதும் தயாராயிருப்பதே பாதுகாப்பான ஒரே வழி. ஏனெனில் நமது எதிராளியாகிய சாத்தான் எவனை விழுங்கலாமோவென்று தேடுகிறான். நமது பலவீனம் என்ன என்பதை நம்மைக்காட்டிலும் அவன் அறிந்திருக்கிறான். அதை அவன் பயன்படுத்திக்கொள்ள எப்பொழுதும் தயாராயிருப்பான். நாம் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாயிருக்க நமது இருதயத்தில் கர்த்தருடைய ஆவியும், “ஏற்ற சமயத்தில் சகாயம் செய்யும் கிருபையும்” தேவைப்படுகிறது. நமது அனுதின சய அறிவுரையாக இருக்க வேண்டியது:

“எனது ஆத்துமா உமது பாதுகாப்பில் இருக்கட்டும்

புதினாயிரம் எதிரிகள் எழும்புகிறார்கள்;

பாவத்தின் சேனைகள் பலமாக அழுத்துகின்றன

பரிசிலிருந்து உன்னை இழுப்பதற்கு.”